

கனகதாரா ஸ்தோத்திரம்

कनकधारा स्तोत्रम्

கனகதாரா ஸ்தோத்திரம் லட்சுமி தேவியைப் போற்றும்
சம்ஸ்கிருதத் துதி; மரபு இதை ஆதி சங்கரர் இயற்றியதாகச்
சொல்கிறது. 18 ஸ்லோகங்களில் லட்சுமியின் கருணைக் கடைக்கண்
தன்மீது விழ வேண்டுகிறார்கள்; நாள்தோறும் படிப்பவர்
குபேரனுக்கு நிகராவார் என்று இறுதி ஸ்லோகம் சொல்கிறது.
சிறுவன் சங்கரர் ஓர் ஏழைப் பெண்ணுக்காக இதைப் பாட, லட்சுமி
அவள் வீட்டில் பொன் நெல்லிக்கனிகளைப் பொழிந்தாள் என்பது
மரபு; வெள்ளிக்கிழமைகள், அட்சய திருதியை, தீபாவளி நாட்களில்
இதைப் படிக்கிறார்கள்.

ஸ்லோகம் 1

அங்க³ம் ஹரே² புலகபூ⁴ஷணமாஸ்ரயந்தீ
ப்⁴ரு'ங்கா³ங்க³நேவ முகுலாப⁴ரணம் தமாலம்।
அங்கீ³க்ரு'தாகி²லவிபூ⁴திரபாங்க³லீலா
மாங்க³ல்யதா³ஸ்து மம மங்க³லதே³வதாயா²॥1॥

மொட்டுகள் அணிந்த தமால மரத்தைப் பெண் வண்டு நாடுவது போல,
லட்சுமியின் விளையாட்டான கடைக்கண் பார்வை புல்லரிக்கும்
ஹரியின் திருமேனியைச் சார்ந்து நிற்கிறது. அந்தப் பார்வையில் எல்லாச்
செல்வமும் அடங்கியுள்ளது. மங்கலத் தெய்வத்தின் அந்தப் பார்வை எனக்கு
மங்கலம் அருளட்டும்.

ஸ்லோகம் 2

முக்³தா⁴ முஹூர்வித³த⁴தீ வத³நே முராரே²
ப்ரேமத்ரபாப்ரணிஹிதாநி க³தாக³தாநி।
மாலா த்³ரு'ஸோர்மது⁴கரீவ மஹோத்பலே யா
ஸா மே ஸ்ரியம் தி³ஸது ஸாக³ரஸம்ப⁴வாயா²॥2॥

பெரிய நீலோற்பலத்தின் மேல் வண்டு சுற்றுவது போல, அவளுடைய பார்வை மாலை அன்போடும் நாணத்தோடும் முராரியின் முகத்தில் மீண்டும் மீண்டும் போய் வருகிறது. கடலில் தோன்றிய தேவியின் அந்தப் பார்வை எனக்குச் செல்வம் அருளட்டும்.

ஸ்லோகம் 3

விஸ்வாமரேந்த்³ரபத³விப்⁴ரமதா³நத³க்ஷம்
ஆநந்த³ஹேதுரதி⁴கம் முரவித்³விஷோ(அ)பி।
ஈஷந்நிஷீத்³து மயி க்ஷணமீக்ஷணார்த⁴ம்
இந்தீ³வரோத³ரஸஹோத³ரமிந்தி³ராயா²॥3॥

தேவர்களுக்கு இந்திரப் பதவியின் பெருமையைத் தரவல்லதும், முரனின் பகைவனான விஷ்ணுவுக்கும் பெரும் மகிழ்ச்சி தருவதும், நீலத் தாமரையின் உட்பகுதி போன்றதுமான இந்திரையின் கடைக்கண் பார்வை ஒரு கணம் என்மீது சற்றே தங்கட்டும்.

ஸ்லோகம் 4

ஆமீலிதாக்ஷமதி⁴க³ம்ய முதா³ முகுந்த³ம்
ஆநந்த³கந்த³மநிமேஷமநங்க³தந்த்ரம்।
ஆகேகரஸ்தி²தகநீநிகபக்ஷமநேத்ரம்
பூ⁴த்யை ப⁴வேந்மம பு⁴ஜங்க³ஸயாங்க³நாயா²॥4॥

பாதி மூடிய கண்களுடன் இருக்கும், ஆனந்தத்தின் வேரான, காதல் நிறைந்த முகுந்தனை மகிழ்வுடன் அடைந்து, இமைக்காமல் சாய்ந்த பார்வையில் நிலைத்திருக்கும் அரவணையில் துயில்வோனின் துணைவியின் கண் என் செழிப்புக்குக் காரணமாகட்டும்.

ஸ்லோகம் 5

பா³ஹ்வந்தரே மது⁴ஜித²ஸ்ரிதகௌஸ்துபே⁴ யா
ஹாராவலீவ ஹரிநீலமயீ விபா⁴தி।
காமப்ரதா³ ப⁴க³வதோ(அ)பி கடாக்ஷமாலா
கல்யாணமாவஹது மே கமலாலயாயா²॥5॥

கௌஸ்துப மணி இருக்கும் மதுவை வென்றவனின் மார்பில் நீலமணி மாலை
போல ஒளிர்வதும், இறைவனின் விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றுவதுமான,
தாமரையில் வாழ்பவளின் கடைக்கண் பார்வை மாலை எனக்கு
நலம் சேர்க்கட்டும்.

ஸ்லோகம் 6

காலாம்பு³தா³லிலலிதோரஸி கைடபா⁴ரே²
தா⁴ராத⁴ரே ஸ்பு²ரதி யா தடி³த³ங்க³நேவ।
மாதுஸ்ஸமஸ்தஜக³தாம் மஹநீயமூர்தி²
ப⁴த³ராணி மே தி³ஸது பா⁴ர்க³வநந்த³நாயா²॥6॥

கார்மேக வரிசை போன்ற கைடபனின் பகைவனின் அழகிய மார்பில்
மின்னல் கொடி போல மின்னும், எல்லா உலகங்களின் தாயும்
பிருகுவின் மகளுமான பார்கவியின் போற்றத்தக்க வடிவம் எனக்கு
நன்மைகள் அருளட்டும்.

ஸ்லோகம் 7

ப்ராப்தம் பத³ம் ப்ரத²மத²க²லு யத்ப்ரபா⁴வாத்
மாங்க³ல்யபா⁴ஜி மது⁴மாதி²நி மந்மதே²ந।
மய்யாபதேத்ததி³ஹ மந்த²ரமீக்ஷணார்த⁴ம்
மந்தா³லஸம் ச மகராலயகந்யகாயா²॥7॥

எந்தப் பார்வையின் ஆற்றலால் மன்மதன் மங்கலம் நிறைந்த மதுகுதனனிடம்
முதன்முதலில் இடம் பெற்றானோ, கடலரசனின் மகளின் அந்த மெதுவான,
மென்மையான அரைப் பார்வை இங்கே என்மீது விழட்டும்.

த³த³யாத்³த³யாநுபவநோ த்³ரவிணாம்பு³தா⁴ராம்
அஸ்மிந்நகிஞ்சநவிஹங்க³ஸிஸௌ விஷண்ணே|
து³ஷ்கர்மக⁴ர்மமபநீய சிராய தூ³ரம்
நாராயணப்ரணயிநீநயநாம்பு³வாஹ||8||

நாராயணனின் அன்புக்குரியவளின் கண்களெனும் மழைமேகம் கருணைக்
காற்றால் உந்தப்பட்டு, துயரில் இருக்கும் ஏழைப் பறவைக் குஞ்சான என்மீது
செல்வமெனும் நீர்த் தாரையைப் பொழிந்து, என் தீவினையின் வெப்பத்தை
என்றென்றைக்குமாக விரட்டட்டும்.

இஷ்டாவிஸிஷ்டமதயோ(அ)பி யயா த்³யார்த்³ர-
த்³ரு'ஷ்ட்யா த்ரிவிஷ்டபபத³ம் ஸுலப⁴ம் லப⁴ந்தே|
த்³ரு'ஷ்டி²ப்ரஹ்ரு'ஷ்டகமலோத³ரதீ³ப்திரிஷ்டாம்
புஷ்டிம் க்ரு'ஷீஷ்ட மம புஷ்கரவிஷ்டராயா||9||

யாருடைய கருணை கனிந்த பார்வையால் சாதாரண புண்ணியம்
உடையவர்களும் சுவர்க்கத்தை எளிதில் அடைகிறார்களோ, மலர்ந்த
தாமரையின் உட்புறம் போல் ஒளிரும் தாமரையில் அமர்ந்தவளின் அந்தப்
பார்வை நான் விரும்பும் வளத்தை எனக்கு அருளட்டும்.

கீ³ர்தே³வதேதி க்ருட³த்⁴வஜஸுந்த³ரீதி
ஸாகம்ப⁴ரீதி ஸஸிஸேக²ரவல்லபே⁴தி|
ஸ்ரு'ஷ்டிஸ்தி²திப்ரலயகேலிஷு ஸம்ஸ்தி²தாயை
தஸ்யை நமஸ்த்ரிபு⁴வநைககு³ரோஸ்தருண்யை||10||

சொல்லின் தெய்வம், கருடக் கொடியோனின் அழகி, சாகம்பரி,
பிறைசூடியின் அன்புக்குரியவள் என்று அழைக்கப்படுபவளும், படைப்பு,
காப்பு, அழிப்பு எனும் விளையாட்டில் நிலைத்திருப்பவளுமான மூவுலகின்
ஒரே குருவின் இளம் துணைவிக்கு வணக்கம்.

ஸ்ருத்யை நமோ(அ)ஸ்து ஸுப⁴கர்மப²லப்ரஸுத்யை
ரத்யை நமோ(அ)ஸ்து ரமணீயகு³ணார்ணவாயை|
ஸக்த்யை நமோ(அ)ஸ்து ஸதபத்ரநிகேதநாயை
புஷ்ட்யை நமோ(அ)ஸ்து புருஷோத்தமவல்லபா⁴யை||11||

நல்வினையின் பலனைத் தரும் வேத வடிவினளுக்கு வணக்கம். இனிய
குணங்களின் கடலான இன்ப வடிவினளுக்கு வணக்கம். நூறு இதழ்த்
தாமரையில் வாழும் சக்திக்கு வணக்கம். புருஷோத்தமனின் அன்புக்குரிய
வள வடிவினளுக்கு வணக்கம்.

நமோ(அ)ஸ்து நாலீகநிபா⁴நநாயை
நமோ(அ)ஸ்து து³க்³தோ⁴த³தி⁴ஜந்மபூ⁴ம்யை|
நமோ(அ)ஸ்து ஸோமாம்ரு³தஸோத³ராயை
நமோ(அ)ஸ்து நாராயணவல்லபா⁴யை||12||

தாமரை போன்ற முகம் கொண்டவளுக்கு வணக்கம்.
பாற்கடலில் தோன்றியவளுக்கு வணக்கம். சந்திரனுக்கும்
அமுதுக்கும் சகோதரியானவளுக்கு வணக்கம். நாராயணனின்
அன்புக்குரியவளுக்கு வணக்கம்.

ஸம்பத்கராணி ஸகலேந்த்³ரியநந்த்³நாநி
ஸாம்ராஜ்யதா³நவிப⁴வாநி ஸரோருஹாக்ஷி|
த்வத்³வந்த்³நாநி து³ரிதாஹரணோத்³யதாநி
மாமேவ மாதரநிஸம் கலயந்து மாந்யே||13||

தாமரைக் கண்ணாளே, போற்றத்தக்க தாயே, உனக்குச் செய்யும்
வணக்கங்கள் செல்வம் தருகின்றன, எல்லாப் புலன்களுக்கும் இன்பம்
தருகின்றன, பேரரசையும் தரவல்லவை, பாவங்களைப் போக்க
முனைந்தவை. அவை எப்போதும் என்னுடன் இருக்கட்டும்.

யத்கடாக்ஷஸமுபாஸநாவிதி⁴॥
ஸேவகஸ்ய ஸகலார்த²ஸம்பத³॥
ஸந்தநோதி வசநாங்க³மாநஸை॥
த்வாம் முராரிஹ்ரு'த³யேஸ்வரீம் ப⁴ஜே॥14॥

யாருடைய கடைக்கண்ணை வழிபடுவது அடியவனுக்கு எல்லாச்
செல்வங்களையும் பெருக்குகிறதோ, முராரியின் இதய அரசியான உன்னைச்
சொல், உடல், மனத்தால் வழிபடுகிறேன்.

ஸரஸிஜநிலயே ஸரோஜஹஸ்தே
த⁴வலதமாம்ஸுகக³ந்த⁴மால்யஸோபே⁴॥
ப⁴க³வதி ஹரிவல்லபே⁴ மநோஜ்ஞே
த்ரிபு⁴வநபூ⁴திகரி ப்ரஸீத³ மஹ்யம்॥15॥

தாமரையில் வாழ்பவளே, கையில் தாமரை ஏந்தியவளே, தூய
வெண்ணாடை, சந்தனம், மாலைகளால் அழகுற்றவளே, பகவதியே, ஹரியின்
அன்புக்குரியவளே, மனம் கவர்பவளே, மூவுலகுக்கும் செல்வம்
அருள்பவளே, எனக்கு அருள்புரி.

தி³க்³க⁴ஸ்திபி⁴॥ கநககும்ப⁴முகா²வஸ்ரு'ஷ்ட-
ஸ்வர்வாஹிநீவிமலசாருஜலப்லுதாங்கீ³ம்॥
ப்ராதர்நமாமி ஜக³தாம் ஜநநீமஸேஷ-
லோகாதி⁴நாத²க்³ரு'ஹிணீமம்ரு'தாப்³தி⁴புத்ரீம்॥16॥

திசை யானைகள் பொற்குடங்களால் வான்கங்கையின் தூய இனிய
நீரைப் பொழிய நீராடிய திருமேனி கொண்ட உலகின் தாயை, எல்லா
உலகங்களின் தலைவனின் இல்லத்தரசியை, அமுதக் கடலின் மகளைக்
காலையில் வணங்குகிறேன்.

கமலே கமலாக்ஷவல்லபே⁴ த்வம்
கருணாபூரதரங்கி³தைரபாங்கை³||
அவலோகய மாமகிஞ்சநாநாம்
ப்ரத²மம் பாத்ரமக்ரு'த்ரிமம் த³யாயா||17||

கமலையே, தாமரைக் கண்ணனின் அன்புக்குரியவளே, கருணை
வெள்ளத்தால் அலைமோதும் உன் கடைக்கண்களால் என்னைப்
பார். நான் ஏழைகளுள் முதலாமவன்; அதனால் உன் கருணைக்கு மிக
இயல்பாக உரியவன்.

ஸ்துவந்தி யே ஸ்துதிபி⁴ரமூபி⁴ரந்வஹம்
த்ரயீமயீம் த்ரிபு⁴வநமாதரம் ரமாம்|
கு³ணாதி⁴கா கு³ருதரபா⁴க்³யபா⁴கி³நோ
ப⁴வந்தி தே பு⁴வி பு³த⁴பா⁴விதாஸயா||18||

மூன்று வேதங்களின் வடிவானவளும் மூவுலகின் தாயுமான ரமையை இந்தத்
துதிகளால் நாள்தோறும் போற்றுபவர்கள் நற்குணம் மிக்கவர்களாகவும்,
பெரும் நற்பேற்றுக்கு உரியவர்களாகவும் ஆகி, இவ்வுலகில்
அறிஞர்களால் மதிக்கப்படுவார்கள்.

ஸுவர்ணதா⁴ராஸ்தோத்ரம் யச்ச²ங்கராசார்யநிர்மிதம்|
த்ரிஸந்த⁴யம் யபடே²ந்நித்யம் ஸ குபே³ரஸமோ ப⁴வேத்||

சங்கராசாரியார் இயற்றிய இந்தப் பொன்மழைத் துதியை நாள்தோறும்
மூன்று சந்தியா வேளைகளிலும் படிப்பவர் குபேரனுக்கு நிகராவார்.

மூலம்: Kanakadhara Stotram, sanskritdocuments.org kanaka.itx (encoded and proofread by P. P. Narayanaswami
and Kirk Wortman; verse order as in the Complete Works of Shankaracharya, vol. 18, p. 70); cross-checked line by
line with "Prabhata Stotranidhi" (stotranidhi.com, Devanagari)

இந்தப் பொருள் விளக்கங்கள் நாங்கள் எழுதிய முதல் வரைவு. இன்னும் எந்த அறிஞரும்
இவற்றைச் சரிபார்க்கவில்லை. பிழை கண்டால் எங்களிடம் சொல்லுங்கள்.

getnitya.com/ta/lakshmi/kanakadhara-stotram/